

عنوان مقاله:

مقایسه اثر کاربری های مختلف اراضی بر تصاعد گاز گلخانه ای CO₂ در اراضی شمال خوزستان

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

لاله مهدی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

احمد لنی - استادیار گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

هادی عامری خواه - عضو هیئت علمی گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

گازهای گلخانه ای به گازهایی اطلاق میشود که بر روی تعادل تابشی اتمسفر زمین تاثیر گذار هستند. افزایش غلظت گازهای گلخانه ای باعث ایجاد اثر گلخانه ای در کره زمین و گرمتر شدن هوای این کره شده است. مهمترین این گازها CO₂, CH₄, CO, N₂O می باشد که از میان آنها سه گاز اول جزء چرخه جهانی کربن بوده و ارتباط تنگاتنگی با چرخه کربن در خاک دارند. خاکها به تنهایی مسئول ایجاد 13 تا 14 درصد تصاعد دی اکسید کربن، 30 تا 40 درصد تولید و تصاعد متان و 85 درصد تولید نیتروس اکسید اتمسفری هستند (2). چرخه کربن در مرز میان اتمسفر تاثیر بسزائی بر روی کیفیت محیط زیست و فرایند تولید غذا برای نوع بشر دارد. احتراق سوخت های فسیلی، آتش سوزی جنگل ها عملیات زراعی متراکم و سوزاندن بیومایس سبب افزایش گازهای گلخانه ای اتمسفر شده است. گازهای گلخانه ای کربنه مسئول بیشترین اثرات گلخانه ای و به تبع آن تغییر اقلیم جهانی هستند (1). جامعه جهانی در یازدهم دسامبر 1997 در کیوتو ژاپن پروتکلی را امضاء نمودند که بر طبق مفاد آن اعضاء تلاشی فراگیر برای کاهش تصاعد گازهای گلخانه ای صورت خواهند داد. این پیمان از 16 فوریه سال 2005 اجرائی شد. ایران در تاریخ 22 آگوست 2005 برابر 31 مرداد ماه 1384 این پروتکل را رسماً پذیرفت. تصاعد کربن به صورت گازهای گلخانه ای و یا مصرف این گازها توسط خاک در سالهای اخیر تبدیل به یکی از کانونهای مورد توجه کارشناسان محیط زیست شده است تا با اعمال مدیریت های خاص بتوانند سبب کاهش روند روبه افزایش گازهای گلخانه ای شوند. برخی کشورهای امضاء کننده پروتکل کیوتو بخش کشاورزی را به عنوان یکی از پر پتانسیل ترین بخشها برای عمل به تعهدات فرد در قبال کاهش گازهای گلخانه ای انتخاب نموده اند و در این میان کارشناسان بخش کشاورزی با تاکید بر تاثیر مثبت مواد آلی در خاک و کارشناسان محیط زیست با تاکید بر جنبه های مثبت زیست محیطی، بر روی اعمال عملیات و مدیریت کشاورزی خاص برای حبس نمودن هر چه بیشتر کربن هم نظر می باشند. تغییر کاربری اراضی صورت گرفته توسط بشر خصوصاً طی 100 تا 200 سال افزایش معنی داری بر ذخایر کربن و تعادل کربن در میان داشته است. ادامه یافتن روند تبدیل این اراضی در جهان جهت مصارف کشاورزی سبب ورود کربن آلی از طریق زیست توده و بقایای گیاهی شد و نرخ تجزیه را تسریع می نماید که این سبب رها شدن 20 تا 50 درصد کربن بومی خاکها می شود (تا عمق یک متری تغییر اکوسیستم های بکر به اراضی کشاورزی سالیانه باعث ورود دهها گیگا تن کربن به اتمسفر می شود. تغییر کاربری اراضی و اعمال مدیریت های کشت متراکم سبب تغییر سرنوشت و ذخیره کربن در خاکها شده است. ذخیره کربن آلی خاک نسبت به مدیریت و کاربری اراضی فوق العاده حساس است از این رو این تحقیق با هدف بررسی کاربری اراضی بر تصاعد گازهای گلخانه ای در قالب یک آزمایش صحرائی طراحی و اجرا شد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/24001>

